

GULLIVER DEVLER ÜLKESİNDE

~JONATHAN SWIFT~

2. ve 3. SINIFLAR İÇİN
ÇOCUK KLASİKLERİ

MEB
TAVSİYELİ

GULLIVER DEVLER ÜLKESİNDE

Brobdingnag'a yolculuğumuz başlangıçta fenageçmedi. Ancak Madagaskar boğazından geçerken fırtına koptu. 19 Nisan'da esmeye başlayan şiddetli rüzgar yirmi gün kadar sürdü. Batıdan esen bu şiddetli rüzgar yüzünden rotamızın üç derece kuzeyine sürüklendik. 2 Mayıs'ta rüzgar aniden kesiliverdi. Deniz de oldukça sakindi. Buna çok sevindim. Ancak çok tecrübeli olan kaptanımız yakında fırtınanın kopacağını, hazırlıklı olmamız gerektiğini söyledi. Ertesi gün kaptanın dediği çıktı. Şiddetli bir rüzgar esmeye başladı.

Fırtınanın şiddetiyle gemimiz neredeyse uçacaktı. Rüzgara kapılıp gitmemek için yelkenlerin bir kısmını topladık. Şimdi dev dalgaların içinde sürükleniyorduk.

Korkunç bir fırtınaydı. Bir ara yelkenlerden biri yırtıldı. Onu da toplayıp aşıya aldık. Deniz kabardıkça kabarıyordu. Neyse ki bir süre sonra rüzgar hafifledi. Böylece yelkenleri yeniden açabildik.

Fırtına bizi oldukça uzaklara sürüklemişti. Bu yüzden gemideki en tecrübeli denizci bile tam olarak nerede olduğumuzu bilemiyordu. Yine de şanslıydık, yeterince yiyeceğimiz vardı, herkes sağlıklıydı ve gemi de iyi durumdaydı. Yalnız bir sorunumuz vardı, suyumuz kalmamıştı. Hemen su bulmamız gerekiyordu.

1703 yılının 16 Haziran'ında ana direktteki genç tayfa "Kara!" diye bağırdı. Ertesi gün karşımızdakinin büyük bir ada ya da kıta

olduğunu fark ettik. Karaya fazla yaklaşamadık. Sahilde sivri kayalar vardı ve bu kayalar gemimiz için tehlikeli olabilirdi. Kaptanımız,

– On iki kişi filikayla karaya çıksın, diye emretti.

Kaptandan izin alarak ben de karaya çıkacak denizcilerin arasına katıldım. Filikaya binerek kıyıya yanaştık. Denizciler su bulmak amacıyla kıyı boyunca yürümeye başladılar. Ben ise onların tam tersi yönde yürüyordum. Uzun süre yürüdüm ancak işe yarar bir şey göremeyince geri döndüm. Fakat daha sahile inmeden bizimkilerin kocaman dev gibi yaratıklardan kaçtıklarını gördüm. Denizciler canlarını kurtarmak için filikaya bindiler ve kürek çekmeye başladılar. Dev de onlarla birlikte denize doğru ilerliyordu. Deniz, yaratığın ancak dizlerine kadar geliyordu. Denizdeki sivri kayalıklar nedeniyle canavar bizimkileri yakalayamadı.

Çok korkmuştum. Hemen geriye dönüp ardıma bile bakmadan koşmaya başladım. Oldukça dik bir tepeye tırmandım. Buradan baktığımda her yeri görebiliyordum. Gördüklerime inanamıyordum, şaşkınlık içinde bakınıyordum. Etrafta ekili topraklar vardı. Otların boyu bile altı metreyi buluyordu.

Bir saat kadar yürüdüm ama çevremde hiçbir şey göremiyordum. Çünkü bir arpa tarlasında ilerlemeye çalışıyordum. Arpaların boyu en az on iki metreydi. O sırada denizde bizim filikayı kovalayan canavar kadar büyük birisini daha gördüm.

Korku ve şaşkınlık içinde arpaların arasında saklanmaya çalıştım. Dev adam bu sırada birine seslendi. Sesin şiddetinden fırtına koptu, gök gürlledi sandım. Onun gibi dev yaratıklar da ellerinde oraklarla yaklaştılar ve arpaları biçmeye başladılar.

